

In liefdevolle herinnering aan

Ans Welpelo-Piggen

weduwe van Gerhard Welpelo

* Oldenzaal, 20 augustus 1938   † Denekamp 18 februari 2017

Ans werd geboren in Oldenzaal en samen met haar drie jongere zussen en jongere broer grootgebracht in een liefdevolle omgeving. Haar moeder overleed na een lang ziekbed toen Ans nog maar twaalf jaar oud was. Een gezin met vijf kleine kinderen bleef achter. Haar vader wist het gezin bij elkaar te houden. Het was een tijd van armoede. Gezelligheid werd gebracht door buurvrouw Berendsen, tante Marie en tante Dirkje in Denekamp. Ondanks de moeizame periode bewaarde Ans er mooie herinneringen aan, die ze graag met haar omgeving deelde. Al op heel jonge leeftijd maakte ze kennis met de betrekkelijkheid van het leven.

Na haar middelbare school ging Ans aan het werk als coupeuse in Saasveld. Ze haalde haar motorrijbewijs en haar vader knapte een oude scooter op waarmee haar drang naar vrijheid werd bevredigd. Niet lang daarna volgde een eerste auto waarin ze met haar aanstaande man Gerhard ook de buitenlanden kon verkennen. De reislust heeft ze haar hele leven gehouden. Ze was weg of ze ging weg.

Ans ontwikkelde een positieve kijk op het leven. Na een drukke periode met een jong gezin ontstond ruimte voor vrijwilligerswerk. Ze werkte op de bibliotheek, De Losserhof, Tafeltje Dekje en later de Open Eettafel. Ze genoot van het werk en de vele contacten die ze daardoor kon ontwikkelen. Ook de carnaval speelde hierin een belangrijke rol waarbij de jaarlijkse uitjes met de Doare Trappers een hoogtepunt waren. Het najaar stond steevast in het teken van de kerstbomen die ze verkocht waarbij de opbrengsten direct werden besteed aan de vele pakken koffie die Ans voor alle aanloop in die tijden in huis haalde. Ze vond het een bar gezellige tijd, waar ze ieder jaar opnieuw naar uitkeek.

Vrijheid vond Ans ook in het buitenleven. In de Alpen heeft Ans samen met haar gezin een groot deel van de vele vakanties gewandeld en geklommen. Met haar vriendinnen van de trimclub rende ze iedere maandagmorgen, maakte ze wandelingen, fietstochten en mooie reizen. Ze fietste ook veel en vaak met Gerhard, dicht bij huis en later de halve wereld over. De tocht-

jes in het weekend groeiden uit tot lange reizen die begonnen aan het Hoge Boekel en na omzwervingen eindigden in Roemenië, in Rome bij de Paus en in Santiago de Compostella. De fietstocht in Nieuwzeeland had een hoogtepunt moeten zijn maar viel haar zwaar omdat de ziekte van Gerhard pijnlijk zichtbaar werd. Ze was dankbaar voor de vele mensen, burens, familie en vrienden die haar door die moeilijke tijd hebben geholpen. Het overlijden van Gerhard was in zekere zin een bevrijding en ze hoopte dit zelf op deze manier nooit mee te hoeven maken...

Het laatste hoofdstuk van haar leven kende nog vele mooie momenten. Ze genoot van haar kinderen en kleinkinderen, vakanties en fietstochten met dierbare vriendinnen. Ze genoot van Losser en haar Hoge Boekel. Tegelijkertijd heeft ze wel moeten inleveren. Hartproblemen werden gevolgd door een darmoperatie en een herseninfarct leek haar de vrijheid om te wandelen en fietsen te ontnemen. Maar tegenslag werd door haar beantwoord met een elektrische driewiel fiets en rollator. In Losser weten ze het wel, zei ze dan, en daarbuiten kennen ze me toch niet.

Ze werd wat onhandig, ze struikelde en verdwaalde een enkele keer in Losser. Ans vond het zwaar te beseffen dat ze het leven niet op de door haar gewenste manier af zou kunnen maken. Familie, vrienden, burens, de dames van de trimclub en thuiszorg zagen haar kracht wegsmelten door de aan de horizon opkomende hulpeloosheid. De verhuizing van Losser naar Denekamp onderging ze berustend. Ze was dankbaar voor de verzorging en alle mensen die haar daar nog bezocht hebben. Ze heeft zich, ver weg van haar Hoge Boekel, nooit eenzaam hoeven voelen. Het werd zelfs weer minder mistig in haar hoofd en tot het eind bleef ze optimistisch, hoopvol en dankbaar voor alle mooie momenten.

Het levenslicht van Ans is nu voorgoed gedoofd. Het werd rustig uitgeblazen in haar slaap. Wat blijft zijn tal van mooie herinneringen aan wie ze was en hoe ze deed.

Ans Welpelo....., moeder en oma, maar bovenal een uniek en warm mens.

Voor uw medeleven, betoond na het overlijden van onze moeder, schoonmoeder en oma, willen wij u hartelijk danken.

René en Martina
Loek, Carmen, Jules
Resi en Michiel
Emma, Hidde